

Akce č. 20

**...MOŽNÁ PŘIJDE I
MIKULÁŠ...**

sobota 5. prosince 1998

V Praze dne 5. 11. 1998

Ahoj lidi,

při zběžném pohledu do kalendáře sami zjistíte, že se neuvěřitelně rychle blíží konec roku a s ním samozřejmě spojené svátky jako je *Mikuláš, Vánoce a Silvestr*. No a protože v tomto čase oslaví poměrně dost členů **BBCC** i své narozeniny (Toni dokonce význačně kulaté) vyklubalo se z toho

všeho letošního - tedy prvníročníkové **závěrečné FINÁLE**, při kterém oslavíme všechno možné, shlédneme videa natočená v průběhu roku, fotky pořízené ze všech akcí, diapozitivy z Bregenzu, ...

Termín:

sobota 5. prosince 1998. Je to sice Mikuláš, ale Toni s Radkou, kteří jsou podstatnou součástí tohoto finále (protože se koná u nich doma), bohužel v jiném termínu nemohou. Tak alespoň můžeme doufat, že Mikuláš a Ježíšek přijdou i do Hájů.

Místo:

konání je, jak už bylo řečeno, **u Toniho a Radky** v Hájích - přesně Staňkova 18, Praha 4.

Program:

V **dopoledních** nebo spíše v **poledních** hodinách bude uspořádán krátký a nenáročný **cyklovýlet do Průhonického parku**. (Bližší podrobnosti - místo a čas srazu, ... budou upřesněny až před akcí samotnou.) Po té se přesuneme k Tonimu a Radce, kam se budou moci dostavit v hodinu H (zatím se předpokládá cca v 16,00 - 17,00) i ti, kteří s námi do Průhonického parku nepojedou (takových doufejme mnoho nebude) a pak už ...

Péče o naše hladové žaludky:

Jídlo : abychom nemuseli obstarávat hromadné zásoby, každý přinese něco ze svých výrobků. Předpokládá se tedy cosi ve stylu pomazánky s rohlíkem nebo kus pečeného masa nebo kus sýra, ... Zkrátka fantazii se meze nekladou. (Pouze počítejte s tím, že nás bude asi 25, spíše více !!!, takže jedno kolečko salámu není zcela to pravé ořechové.)

Pití : bude zakoupeno jednotně bílé a červené víno, pivo a něco nealko (džus, Cola, Dobrá voda). Rovněž budou zakoupeny nějaké brambůrky a slané tyčinky k vínu a pivu. Zatím se předpokládá rozpočet cca **50,- Kč/osobu**. Nápoje tedy nosit nemusíte.

Co nesmíte zapomenout:

- něco jídla na společný stůl
- **JEDEN vánoční dárek** (tzn. zabalený) **BEZ JMENOVKY** (nebudete tedy vědět, kdo dárek od vás dostane), aby každý mohl být pod vánočním stromečkem obdarovaný a překvapený
- velmi a to **VELMI** je vítán **společenský oděv**, čímž ovšem Toni a Honza překvapivě nemyslí tričko a ponožky **BBCC**, ale *pánové*: frak nebo smoking (nebo alespoň sako) a minimálně motýlka (kravata je velmi málo pro takovou událost) a *dámy*: koktejlký (nebo alespoň sváteční šaty)
- **hudební nástroje**

Co můžete přinést:

- oslavnou **báseň** na **BBCC**
- **fotky, videokazety** atd. z akcí **BBCC**
- libovolnou **rachejtli** - budeme se snažit zmást sousedy, kteří si budou myslet, že je Silvestra a ne Mikuláše

Doufám, že si všichni uděláte čas přijít a že společně toto finále (Mikuláše, Vánoce, Silvestra, Toniho kulatiny a nekulatiny několika dalších) zapijeme.

Radka + Toni, Vrstevnice + Honza

V Praze dne 30. 11. 1998

Ahoj lidi,

BBCC

předpokládám, že už všichni víte, že se **5. prosince 1998** koná

závěrečné FINÁLE BBCC.

Tedy původně to měla být oslava jistých kulatých narozenin, ale pak se nám to nějak nabalilo, takže místo jedněch narozenin oslavíme sedmero výročí, no a pak *možná do Hájů přijde i Mikuláš ...*

Termín - ještě jednou připomínáme již známé datum **sobotu 5. prosince 1998**

Místo konání je, jak už bylo řečeno, **u Toniho a Radky** v Hájích - přesně **Staňkova 18, Praha 4** - ovšem vývěsku firmy **STECO** nehledejte, tu odnesl nedávný silný vítr. Kdo pojedete autem, ať se podívá do mapy, nemůže zabloudit (podle Honzy). Pouze **POZOR!!!** až budete **parkovat svoje auta** - podívejte se, abyste nikde nebránili ve vjezdech do garáží. (Parkovat je možno i za rohem v ulici *V Hájích.*)

A kdo pojedete metrem, ať se do mapy podívá také, ale jinak dojedete na konečnou trasy C (stanice překvapivě nese název *Háje*) a odtud je to cca 10 minut pěšky (směrem k Hostivařské přehradě).

Program:

V **dopoledních** nebo spíše v **poledních** hodinách bude uspořádán krátký a nenáročný **cyklovýlet do Průhonického parku:**

SRAZ s kolama a v cyklistickém oděvu je u Toniho a Radky v **11,00 hodin**. **Odjezd** je plánován cca na 11,30. Výlet je plánován i s **obědem** v restauraci poblíž Průhonického parku. **Návrat** zpět je předpokládán asi v **15,00 hodin**. V případě, že bude nepříznivé počasí - tedy nad Průhonicemi se objeví průtrž mračen, Blizard nebo uragán Karel, pak se výlet **VÝJIMEČNĚ** ruší (v tomto případě vás zkontaktujeme v sobotu ráno) a sešli bychom se až odpoledne.

Hodina H pro všechny účastníky večerního finále je stanovena na **16,30 hodin**, kdy se sejdem **ve společenském oděvu** u Toniho a Radky. A pak už ...

Péče o naše hladové žaludky:

Jídlo : během několika diskusí na téma občerstvení byla většina pro zakoupení *studené tabule*, takže **jídlo** (chlebičky a „půlnoční“ polévka) **bude obstaráno pro všechny**, žádnou pomazánku nosit **NEMUSÍTE !!!**

Pítí : je obstaráno pivo, výborné červené víno Portugal, něco bílého vína a samozřejmě nealko (Dobrá voda, Cola, Fanta).

Cena: Dle předběžného rozpočtu je počítáno cca **120,-- Kč/osobu** (od 18-ti let) a **90,-- Kč/dítě** (do 18-ti let).

Co nesmíte zapomenout:

- **JEDEN vánoční dárek** (tzn. zabalený) **BEZ JMENOVKY**, aby každý mohl být pod vánočním stromečkem obdarovaný a překvapený
- vzhledem k tomu, že budeme pobývat u Toniho a Radky doma, kde jsou krásné dřevěné

podlahy, vezměte si **nějaké přezůvky**. Chodit v ponožkách **NENÍ** nejvhodnější, neboť se budeme pohybovat minimálně ve dvou patrech - tedy budeme pobíhat po dřevěných schodech, kde se dá krásně uklouznout

- je vítán **společenský oděv**

pánové: **frak nebo smoking** (nebo alespoň sako) a minimálně motýlka (kravata je velmi málo pro takovou událost) a

dámy: **koktejlký** (nebo alespoň sváteční šaty).

A pokud si myslíte, že ve smokingu a bačkorách budete vypadat jako ... buďte klidný, takových tam bude víc. Ale vzhledem k tomu, že se zřejmě bude postávat a posedávat všude možné (tedy kromě židlí i třeba na zemi) bylo na **společenský oděv** povýšeno rovněž **tričko a ponožky BBCC** (tedy ne samostatně, ale samozřejmě v kombinaci s džínama a pod.) - záleží tedy pouze na vás, pro jaký společenský oděv se rozhodnete.

- **hudební nástroje** a naladěné **hlasivky**

- **fotky, videokazety, diapozitivy** - zkrátka všechno, co jste za ten rok z našich výprav nasbírali (kameny z Hohes Radu můžete výjimečně nechat doma)

- ti, co rádi rozlévají červené víno po koberci, nechť si rovněž do tašky přibalí **pytlík soli** nebo **jiné čisticí na skvrny**

Pozor !!! - oproti původním plánům není možné uskutečnit **ohňostroj**, takže rachejtle (VRK i *starou rašpli*) nechte klidně doma a schovejte si je až na Silvestra.

Doufám, že si všichni uděláte čas přijít a že společně toto finále (Mikuláše, Vánoce, Silvestra, Toniho kulatiny a nekulatiny několika dalších) oslavíme a zapijeme.

Radka + Toni, Vrstevnice + Honza

Případné dotazy vám všichni čtyři rádi zodpovíme
- veškerá spojení najdete v tabulce **BBCC**.

Radoslava Jandova

Od: brc@Aquasoft.cz
Komu: BBCC

BBCC

Předmět: BBCC9849 Toni - Kulatiny
Datum: 1. prosinec 1998 13:30

Dodatek k pozvance na 5.12.:

Jedním z hlavních bodů 5.12. budou kulatiny Toniho.
BBCC mu kupuje (konkrétně Pepa) velkou flaschku Whisky,
na kterou je potřeba se složit.
Bude to těsně pod 100,- Kč na dospěláka.
(To samozřejmě kromě placení jídla a pití, jak je uvedeno v pozvance.)

Honza

P.S. 1

Avšak příspěvek je to dobrovolný. Kdo nechce, ať nic neplatí.
Pak ať ovšem nepočítá s obrovským nadšením ostatních členů BBCC.

P.S. 2

Toni má narozeniny přesně [dnes] 1.12. - kdyby mu chtěl někdo popřát osobně.

Radoslava Jandova

Od: brc@Aquasoft.cz
Komu: BBCC
Předmět: BBCC9849 další narozeniny
Datum: 1. prosinec 1998 14:08

2. dodatek k pozvance na 5.12.:

Jedním z již ne tak hlavních bodů 5.12. budou
narozeniny dalších lidí:

- Jana Jandova
- Zuzana Kasparova
- Marcela Jandova,
- Gabina Kalivodova
- Lojza Pospisil
- Petr Vocetka.

BBCC jim kupuje (konkrétně Vrstevnice) dort,
který bude zaplacen z hlavního poplatku za jídlo a pití,
jak je uvedeno v hlavní pozvance.

Honza

P.S. 1.

Tento hlavní poplatek je povinný.

P.S. 2.

Temer všechny narozeniny najdete v tabulce BBCC.xls .

Praha, 14. 12. 1998

Ahoj lidi,

jak sami pociťujete, předvánoční shon vrcholí, a tak i mě tentokrát dalo trochu práce najít si čas
k napsání alespoň krátké History z dozajista nezapomenutelného letošního uzavíracího Intermezza

BBCC s názvem **Finále**, které se konalo v sobotu **5. prosince** a při němž jsme toho mnoho oslavili, alespoň symbolicky jsme uzavřeli letošní 1. ročník **BBCC** a přišel i Mikuláš ...
Ovšem ještě než se pustím do událostí večera samotného, nelze opomenout letošní předposlední výlet **BBCC** s názvem **Průhonice**, který se uskutečnil v průběhu dne ...

Sobota 5. 12./10,00 – 15,15

Jako obvykle mělo původně jet asi 20 lidí, ale postupně se počet redukoval – Radka s Radkem podlehli nachlazení, Toni potřeboval dodělat fotoshow, Honza musel s Adélkou na pěvecké představení, Brzi musel na rodinný oběd atd., takže v sobotu ráno to vypadlo, jak řekl Tatka Kalivoda, že do Průhonice pojedou akorát já s Gábinou. Ale protože vše nakonec nějak dopadne, sjelo se nás přece jenom u Toniho a Radky docela dost:

10,20 – do Hájů dorazila **Vrstevnice + Vrstevnička + Podčarovka**

10,45 – přijel **Vašek**

11,12 – jako jediný zástupce Kalivodů přijela **Gábina**

11,25 – jako zástupce Fialů přijel **Zdeněk**

11,35 – konečně přijeli **Pospíšiláci (Lojza PP + Irena + Petr + Eva)**, kteří sice původně chtěli jít bruslit, ale díky slunečnému počasí se nakonec přece jenom rozhodli pro cyklovýlet.

Takže nás bylo 10 lidí...

11,45 – Toni nám krátce objasnil trasu, opustili jsme Staňkovu ulici a vyjeli jsme směrem k Hostivařské přehradě. Hned za rohem jsme ovšem potkali ještě **Jardu Valacha**

takže nás s konečnou platností jelo 11 lidí !!!

Sjeli jsme k Hostivařské přehradě. Na teploměru sice bylo cca 8° pod nulou, ale mrazivý den proteplovaly sluneční paprsky a zpříjemňovaly jinak zimní dopoledne.

Zamrzlá přehrada ihned zlákala Zdenka, který pohodlnou asfaltovou cestu kolem nádrže vyměnil za klouzavou ledovou plochu a i s kolem se přemístil na led mezi bruslicí omladinu. Sice spadnul hned po prvních deseti metrech, ale přece jenom zlákal k jízdě po ledu i ostatní. Tedy kromě mě – dostatečně jsem se i s kolem vyklouzala už minule na Dobříši.

Objeli jsme celou Hostivařskou přehradu a pokračovali jsme dále cestou necestou proti proudu Botiče (musím přiznat, že někteří nebo spíše některé z nás překvapivě zjistily, že Botič neprotéká pouze Prahou 4 a 10, ale konečně nám došlo, že tam musí také odněkud dotéct). No a v žádném případě nelze říct, že by cesta byla nějak fádni. Projížděli jsme lesem kolem potoka a úzká pěšina nad studenou vodou vyžadovala na mnohých místech zručnost a opatrnost. Nejednou jsme si vzpomněli na Radku v Konopištském potoce a jednohlasně jsme se shodli na tom, že bychom se po ní v tomto ročním období nechtěli opakovat.

Ale navzdory všem klouzajícím kořenům, kamenům a terénním nerovnostem jsme značně spokojeni dojeli do Petrovic, kde jsme potkali nádherný brod, který bychom v létě rozhodně neopomněli projet – dnes jsme jej ovšem díky denní teplotě a ročnímu období raději objeli po lávce.

No a při pohledu na petrovické paneláky Lojza PP s Irenou krátce zavzpomínali na doby, kdy tady bydleli, ale protože se nemohli dohodnout, ve kterém bloku vlastně jejich byt byl, rodinnou výměnu názorů jsme přerušili a pokračovali jsme raději dále směrem do Průhonice.

12,45 – byli jsme v Průhonících. Vzhledem k pokročilé hodině jsme ale byli nuceni vzdát se

projížděky zámeckým parkem (alespoň máme dostatečný důvod jet sem zase příště), takže jsme se pouze vyfotili s Průhonickým zámekem a rovnou jsme vyjeli na náměstí, kde jsme měli v hospodě U Bezoušků zamluvený salonek.

12,58 – 14,15 – hostinec U Bezoušků. Nejprve jsme si objednali pití – pan vrchní sice statečně tvrdil, že mají všechno, nač si vzpomene, ale po našem přání „grog z griotky“ byl nucen ze

svého tvrzení ustoupit a vypadalo to, že naší návštěvou není příliš nadšen. No a pak jsme začali studovat jídelní lístek ...

Již při objednávání rezervace bylo dohodnuto, že si vybereme pouze z hotovek, což nám samozřejmě nevadilo, protože výběr byl skvělý. Takže jsme obdrželi příslušná menu a v klidu jsme u sklenice Bernarda pročetli. Každý si vybral dle chuti, jen Ireně se zdály stogramové porce velké, takže se rozhodla pro polévku se dvěma lžícema (pro ni a pro Evu) a svíčkovou zamýšlela rozdělit na dva talíře. Tím ovšem Lojzu doháněla k naprostému zoufalství, takže ji, s ohledem na nevrleho číšníka, téměř se sepnutými rukama prosil, aby si objednala jedno jídlo na jednom talíři – slevila pouze u polévky ze dvou na jednu lžici. Jejich diskusi nakonec přerušil příchod číšníka ...

První si pro jistotu začala objednávat Gábina ovšem svým přáním, „že by prosila CELOU svíčkovou“ pana vrchního totálně odrovnala. Vzhledem k tomu, že jí ale hodlal naučtovat 1500,-- (slovy: patnáctset korun) přece jenom své přání zkonkretizovala na „jeden CELÝ talíř svíčkové“. Stále sice moc nechápal, ale již si zapsal. Následovalo ještě několik „celých“ svíčkových a pak přišla na řadu Irena – se zatajeným dechem jsme čekali, zda vyhodí pouze ji nebo nás všechny, ale překvapil. Tvářil se, že je schopen od nás již očekávat cokoli, takže Ireninu prosbu „rozdělit jednu CELOU svíčkovou na DVĚ dětské porce“ si zapsal bez mrknutí oka (Lojza PP si viditelně oddechnul) a dokonce přijal i objednávky od nás ostatních, kteří jsme po svíčkové netoužili. Ale nakonec to přece jenom neudejchal a když Zdeněk vyslovil své přání, že nechce masit čůčku, zamračeně nás opustil s výkřikem „čím víc si budeme vymýšlet, tím déle budeme čekat“ – a Zdeněk dostal nemaštěnou čůčku jako poslední ...

Všichni jsme se ale nakonec velmi dobře najedli – jen Vašek nesl s těžkým srdcem, že dostal na CELOU svíčkovou jen 5 knedlíků, kdežto Irena na DVĚ dětské porce po třech (tedy celkem knedlíků šest) a definitivně se tedy rozhodl, že si příště nechá jídlo rozdělit také (po té sice Lojza PP málem omdlel, ale pak to přece jenom ustál).

Po příjemně strávené hodině a čtvrt jsme se ještě vyfotili před pivními várnícema (v nichž se zřejmě vařilo skvělé pivo Bernard) v hlavním sále a pak už jsme začali chystat kola na cestu zpět – tu jsme naplánovali již po silnici a Miličovským lesem do Hájů.

Venku jsme zjistili, že se během našeho pobytu v hostinci sluníčko skrylo za mraky a v nepříjemně mrazivém vzduchu začaly poletovat sněhové chuchvalce. Návrat zpět autobusem ale byl většinou hlasů zamítnut jako nevhodný pro členy BBCC a tak jsme vyjeli po silnici směrem na Petrovice. No a než jsme se stačili vzpamatovat, jeli jsme v poměrně slušné sněhové vánici. Poryvy studeného větru nám šlehalo do tváří (bohužel pouze do levých, které následkem toho začaly nepříjemně omrzat) a oči jsme náhle měly plné prudce poletujícího mokrého sněhu. Během chvíle jsme se všichni zahalili do čepic, šál a bund a ujížděli jsme co nejrychleji směrem ku Praze. U cedule „Praha hlavní město“ jsme se ještě rychle v posledním zbytku sněhové vánice vyfotili a pak jsme se vydali k Miličovskému lesu.

Nutno podotknout, že Miličovský les je velice příjemná rovinka (jen pod kola se nám pletlo spoustu pejskařů), ale vzhledem k pokročilé hodině jsme se nemohli příliš dlouho kochat projížděním různých pěšinek, takže jsme co nejkratší cestou zamířili k Hájům a s prvním soumrakem jsme v 15,15 dorazili zpět do Staňkovy ulice.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo:	11 lidí
Celkem psů:	0
Počasí:	sluníčko i sněhová vánice, prostě zima, t = předpověď cca -8°
Celkem jsme ujeli:	18,17 km
Hrubý čas:	4:30
Čistý čas:	1:22:45
Průměrná rychlost:	cca 13,3 km/hod.

Trasa: Staňkova ulice 18 – Hostivařská přehrada – po červené turistické značce – Petrovice – Křeslice – Újezd – Průhonice – po silnici – Újezd - Miličovský les – Háje – Staňkova ulice 18

Cesta: většinou příjemné cesty, ale v lese kolem Botiče jsme si užili i dostatek terénních nerovností a záludností

Sobota 5. 12./16,30 – Neděle 6. 12./03,00

A nastal večer. Toni tiše doufal, že to dům vydrží a členové **BBCC** se začali pomalu scházet. Ačkoli byl sraz stanoven na 16,30, většina přišla až kolem páté hodiny a někteří jedinci (vid' Brzi) i později. Nakonec jsme se ale bez kol a překvapivě i ve *společenských šatech* (tedy pánové v saku s kravatou a dámy téměř v koktejlkách) sešli v této sestavě:

Toni + Martin
Radka + Radek
Petr Štěpánek
Vrstevnice + Vrstevnička + Podčarovka
Vašek
Zdeněk + Jája Fialovi
Honza + Adélka
Hanka + Honza + Magda Vaňci
Rajče + Martina
Jirka sr. + Zuzana + Jirka jr. Kašpaři
Špágr + Jitka
Pepa sr. + Jana + Nikola Bohuňáci
Pepa jr.
Karel + Gábina + Kája + Tomáš Kalivodi
Dorka
Lojza PP + Irena + Petr + Eva Pospíšiláci
Jirka Kr.
Olda + Marcela Jandovi
Brzi
Miša
Jirka + Káča Kopeckých

Tedy celkem 43 lidí + žádný pes

+ 1 elektronické piáno + 3 kytary + 1 basa (tedy kontrabas) + 5 bas (tedy pivních)
+ 250 chlebičků + 2 dorty + 20 litrů červeného vína + 5 litrů bílého vína + něco nealko !!!

No a pak už jsme jen lehce a krátce zhodnotili letošní rok, nastínili jsme cosi na rok příští, popřáli jsme Tonimu k jeho 50-tinám (tyto kulatiny také kdysi v létě byly první záminkou pro konání tohoto Intermezza), dalším 6-ti členům **BBCC** (Podčarovce, Zuzce, Gábině, Marcele, Petrovi Vocetkovi a Lojzovi PP) jsme popřáli k jejich rovněž významným, nicméně nekulatým narozeninám, shlédli jsme nové fotoshow z Hojné vody a z Bregenzu a pak přišel Mikuláš...

Původně jsem chtěla jen zlehka připomenout průběh večera a ponechat každému jeho vlastní dojem z tohoto Intermezza, ale jediným slovem přejít událost Mikuláš mi připadá jako barbarství. Oba čerti byli nezapomenutelní (hlavně když se rákoskou podepisovali na zadní partie našich těl přivyklých pouze na drncání po lesních cestách) a Andělíček Cyklističek rovněž. No a když Mikuláš otevřel svou Knihu hříchů mnozí se na „*koberečku hříchů*“ až divili, co vlastně všechno letos vyváděli. Ale přece jenom se všichni básničkou či modlitbičkou (k Andělíčku Cyklističku) ze svých hříchů úspěšně vykoupili, takže do Pekla nakonec nemusel nikdo a každý dokonce i obdržel svůj mikulášský balíček.

No a pak se hrálo na kytary a na basu, zpívalo se, prohlížely se fotky, zhodnotilo se, co se dalo, každý se bavil podle svého a byl tu Ježíšek...

Dárků byl pod krásně nazdobeným stromečkem celý pytel, ale protože k Vánocům neodmyslitelně patří koledy, nejprve jsme si jich pár zazpívali. Já vím, „*pár*“ je trochu slabé slovo, protože těch koled a vánočních písní jsme za doprovodu piána nakonec zvládli celkem 22 !!! a nutno

podotknout, že sbor 40-ti hlasů zněl opravdu skvěle. A pak nám za odměnu táta **BBCC** Pepa s mámou **BBCC** Honzou rozdali dárky – každý se radoval z nějaké maličkosti, jen Evě otec Lojza PP okamžitě zabavil její dárek = placku rumu a vyměnil to s ní za cosi mnohem výchovnějšího. Zkrátka ne vždy se Ježíšek trefí do vkusu rodičů...

A zase se hrálo a zpívalo, prohlíželo se, co se dalo, o půlnoci všem přišla vhod Radčina skvělá gulášová polévka (které statečně navařila asi 15 litrů) a pak už jsme začali postupně odpadávat a rozjíždět se do svých domovů. Dům ve Staňkově ulici náš nápor přežil bez jediné újmy na své

BBCC

kráse a ačkoli nás čeká ještě výlet na Štěpána, myslím, že jsme první ročník **BBCC** zakončili úspěšně.

Prožili jsme s naším sportovně-společenským klubem **BBCC** neobvyklý rok. Každý z nás ví o tom své a každému přimíchalo **BBCC** do stereotypu všedního městského života něco jiného. Pro všechny je to ale spousta společných nezapomenutelných zážitků a několik set nádherně ujetých kilometrů, takže doufejme, že nás ten příští rok bude s **BBCC** bavit alespoň z poloviny tak jako ten letošní.

To vám všem (i sobě) přeje

Vrstevnice

No a na závěr připojuji ještě jedno

P Ř Á N Í V Š E M

Nejen sportem člověk žije,
ale také ducha posiluje.
A proto se scházíváme,
těšíme se na své známé.
Tak například dneska jsme tu
z několika důvodů –
Mikuláš, pár křížků navíc
to vše věští pohodu.
Milý Toni, čas tak letí
a my všichni přejeme ti
zdraví, usměvavou líc,
kilostrů stále víc.
Všem ostatním co tu slaví
také přejem hodně zdraví,
dětem těšení na Vánoce
a nám kolem v Novém roce
splnění všech tajných přání
i těch, o nichž zatím zdání
nemá mnohý z nás.
Ta přinese čas ...
A **BBCC** ať jen vzkvátá,
vždyť s ním necítíme léta,
tím žijem život z plných plic.
Tak můžem si přát ještě víc?
(P. S. To záleží na každém z nás!)

*(Báseň známé autorky z Lysolaj napsaná při žehlení (zřejmě triček **BBCC**) někdy na přelomu listopadu a prosince 1998.)*